

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Boico
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Gorbatiuc Arianda, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina și Codreanu Mihaela împotriva Universității Tehnice a Moldovei, persoană terță Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, privind anularea ordinului, anularea facturilor pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2019, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana au depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității Tehnice a Moldovei, persoană terță Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii au indicat că la data de 05 noiembrie 2018, au primit facturile pentru servicii comunale pentru luna septembrie 2018, care la rubrica „chiria pentru un metru pătrat” conțineau o nouă taxă pentru chiria spațiului locativ în mărime de 54 lei pentru un metru pătrat din căminele nr. 10 și nr. 12 din str. xxxx, mun. xxxx, aflate în gestiunea Universității Tehnice a Moldovei.

În contextul dat, au menționat că la aceeași dată le-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 557-r din 14 septembrie 2018 cu privire la cuantumul taxei pentru cazare în cămin, conform căruia a fost stabilită taxa pentru cazare începând cu 01 septembrie 2018 pentru spațiile ocupate în căminele Universității Tehnice a Moldovei de angajații universității și de alte categorii de personal din domeniul educației.

Urmare a celor relatate, au indicat că prin cererea prealabilă din 28 noiembrie 2018, și-au exprimat dezacordul cu ordinul Universității Tehnice a Moldovei cu nr. 557-r din 14 septembrie 2018, solicitând anularea acestuia ca fiind adoptat cu încălcarea competenței, excluderea din factura pentru luna septembrie 2018 a taxei pentru chirie calculate, reieșind din prețul pentru un metru pătrat de 54 lei, totodată solicitând și eliberarea ordinului contestat, certificat în mod stabilit de lege pentru a fi prezentat în instanța de judecată.

Prin cererea prealabilă din 30 noiembrie 2018, adresată Ministerului Educației, Culturii și Cercetării, au solicitat anularea ordinului nr. 557-r din 14 septembrie 2018, anularea taxei pentru chirie din factura pentru luna septembrie 2018 pe aceleași temeieri.

Prin răspunsul Universității Tehnice a Moldovei cu nr. 01/4-1810 din 20 decembrie 2018, recepționat de către reclamanti la data de 21 decembrie 2018, Universitatea Tehnică a Moldovei a respins cererea prealabilă, motivând că tarifele sociale preferențiale au fost aplicate doar față de angajații universității, celelalte persoane urmează să achite tariful stabilit de către pârât conform metodologiei aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 99 din 30 ianuarie 2007. Totodată, au specificat că nu a fost eliberat ordinul cu nr. 557-r din 14 septembrie 2018.

Prin răspunsul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării cu nr. 08/5-09/5484 din 28 decembrie 2018, recepționat de reclamanti la data de 04 ianuarie 2019, s-a comunicat că Universitatea Tehnică a Moldovei dispune de autonomie universitară, inclusiv în rezolvarea problemelor sociale a studenților și personalului.

Au evidențiat că din ordinul contestat rezultă că chiriașii care locuiesc în căminele instituțiilor de învățământ și folosesc aceleași servicii comunale, la achitarea plății pentru chirie sunt divizați în două categorii: angajații și pensionarii, neangajații instituției de învățământ, prin urmare angajații Universității Tehnice a Moldovei achită chiria pentru un metru pătrat de 5,40 lei, iar pensionarii și neangajații universității - 54 lei.

La capitolul dat, au explicat că în raport cu angajații instituției, plata pentru chiria spațiului locativ din fondul public de locuințe pentru pensionari și neangajați este mai mare de 10 ori, iar în raport cu chiriașii fondului municipal de locuințe chiria stabilită de pârât este mai mare de 270 ori, astfel pârâtul a aplicat tratament diferențiat față de pensionari, persoanele neangajate, dar care s-au instalat în imobil în temei legal, în raport cu angajații instituției pe criteriu de bătrânețe și persoană neangajată.

Au obiectat că tariful pentru chirie aprobat nu este transparent și justificat economic, deoarece din ordinul contestat nu este clar din ce componente este format tariful pentru chiria spațiului locativ și care premise economice au justificat majorarea taxei pentru chirie de la 0,20 lei la 54 lei pentru un metru pătrat, fapte care atestă lipsa transparenței decizionale, considerând a fi emis cu încălcarea procedurii stabilite și necesar de a fi anulat.

Potrivit informației furnizate de către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale prin scrisoarea cu nr. 07-11/1342 din 20 decembrie 2018, se atestă că potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău cu nr. 13/5 din 27 decembrie 2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, a fost aprobat tariful lunar pentru chirie pentru un metru pătrat de suprafață utilă, aplicat cetățenilor care

locuiesc în apartamente neprivatizate, apartamente de serviciu, cămine ale fondului locativ din mun. Chișinău în mărime de 0,20 lei.

Au solicitat anularea ordinului nr. 557-r din 14 septembrie 2018 a Universității Tehnice a Moldovei cu privire la cuantumul taxei pentru cazare în cămin, anularea facturilor pentru servicii comunale pentru luna septembrie 2018 în partea „achitării chiriei la un metru pătrat la tarif de 54 lei” emise pe numele acestora, cât și încasarea de la Universitatea Tehnică a Moldovei în beneficiul reclamantilor a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 600 lei pentru fiecare.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea, ca fiind nefondată (f. d. 153 - 159, vol. I).

La 8 octombrie 2019, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana au depus apel nemotivat (f. d. 151 - 152, vol. I), iar la 28 noiembrie 2019 au depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 166 - 171, vol. I).

Prin decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana împotriva hotărârii din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 183 - 197, vol. I).

La 26 mai 2020, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana au depus recurs împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 12 august 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul depus de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana.

S-a casat integral decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovîi Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina, Codreanu Mihaela, Gorbatiuc Arianda, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana împotriva Universității Tehnice a Moldovei, persoană terță Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la constatarea actului administrativ, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f. d. 239 - 127, vol. I).

La 25 noiembrie 2020, Banaru Tatiana a depus cerere privind înlocuirea părții în proces, solicitând în conformitate cu prevederile art. 70 din Codul de procedură civilă înlocuirea apelantului Banaru Iurie, în legătură cu decesul acestuia, cu succesorul în drepturi Banaru Tatiana (f. d. 19, vol. II).

Prin încheierea protocolară din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost înlocuit Banaru Iurie cu succesorul în drepturi Banaru Tatiana (f. d. 24 verso, vol. II).

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Beriozchin Ana, în interesele apelanților Ivanov Valeriu,

Cumpănă Tudor, Gorbatiuc Ariadna, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovii Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina și Codreanu Mihaela, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 30 septembrie 2019 (f. d. 26 - 35, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către apelanți nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeinicii concluziilor invocate de prima instanță în hotărârea motivată, fiind reiterate argumentele invocate în cererea de chemare în judecată.

Instanța de apel a concluzionat în privința temeinicei concluziei instanței de fond care a stabilit că, reglementarea modalității de determinare a cuantumului tarifului pentru cămine și/sau blocuri locative aplicabilă la determinarea chiriei bunurilor proprietate publică a statului, nu se face în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 13/5 din 15 decembrie 2007, așa cum menționează reclamantul or, modalitățile de estimare a cuantumului chiriei pentru bunurile proprietate publică nu țin de competența autorităților publice locale, dar se percep reieșind din suprafața totală a locuinței închiriate și în baza tarifului pentru închirierea locuințelor, aprobat de proprietar sau autoritatea abilitată, în temeiul metodologiei aprobate de către Guvern.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a constatat că la baza dreptului Universității Tehnice a Moldovei, privind calcularea și aplicarea diferențiată a taxei la chirie a locatarilor căminelor gestionate de UTM, este principiul autonomiei universitare.

Așadar, instanța de apel a conchis că la caz, nu sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locative, respectiv plata pentru închirierea spațiului locativ din fondul public, din care fac parte căminele nr. 10 și 12 ale Universității Tehnice a Moldovei, se percepe pentru fiecare categorie de subiecți în parte, în baza tarifului aprobat de proprietar sau, precum și în cazul dat, de către autoritatea abilitată – Universitatea Tehnică a Moldovei. De altfel, căminele, deși sunt proprietate publică a statului, se află în gestiunea Universității Tehnice a Moldovei, iar în temeiul art. 37 alin. (2) din Legea cu privire la locuințe, se stabilește că plata pentru închirierea locuințelor din fondul public de locuințe se percepe reieșind din suprafața totală a locuinței închiriate și în baza tarifului pentru închirierea locuințelor, aprobat de proprietar sau autoritatea abilitată, în temeiul metodologiei aprobate de către Guvern.

Instanța de apel a respins ca fiind lipsite de temei argumentele apelului precum că instanța de fond eronat a interpretat circumstanțele și normele de drept privind competența decizională de aprobare a taxelor pentru chirie și cazare. Or, în condițiile în care s-a stabilit că căminele din str. xxxx și xxxx, mun. xxxx, se află în administrarea Ministerului Educației și în gestiunea Universității Tehnice a Moldovei, prerogativa de a stabili plata pentru chirie revine Universității Tehnice a Moldovei în calitate de gestionar a blocului, în baza metodologiei aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 99 din 30 ianuarie 2007, cu modificările ulterioare, care au și fost puse în practică de către Universitatea Tehnică a Moldovei.

Instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat raționamentul primei instanței precum că, în condițiile în care reducerea taxei de cazare în căminele Universității Tehnice a

Moldovei pentru angajații acestuia, constituie o formă de susținere socială a personalului Universității Tehnice a Moldovei, stabilirea prin ordinul Universității Tehnice a Moldovei nr. 557-r din 14 septembrie 2018, a cuantumului diferențiat al taxei de cazare, în funcție de calitatea locatarului (angajat/ neangajat), nu constituie temei de anulare a ordinului nominalizat.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a evidențiat că ordinul Universității Tehnice a Moldovei nr. 557-r din 14 septembrie 2018 a fost emis cu respectarea normelor legale în vigoare și nu sunt temeiuri de anulare a acestuia, prima instanța corect a respins pretenția reclamanților privind anularea acestuia, subsecvent fiind corect respinsă și pretenția privind anularea facturilor pentru serviciile comunale pentru luna septembrie 2018, în partea „achitării chiriei la un metru pătrat la tarif de 54 lei”, emise pe numele lui Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Gorbatiuc Ariadna, Vartic Aurelia, Banaru Iurie, Bzovii Lilia, Capră Mihail, Eșanu Ludmila, Șestiuc Valentina și Codreanu Mihaela or, pretenția respectivă este indisolubil legată de pretenția principală de anulare a ordinului prin care a fost instituită plata chiriei respective.

Cu referire la pretenția de încasare a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces, Colegiul a conchis că într-adevăr, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1), 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă în coroborare cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată/cheltuieli de asistență juridică, însă la caz, apelanții-reclamanți nu pot beneficia de prevederile normelor legale enunțate, întrucât cererea de chemare în judecată a fost respinsă, soluția primei instanțe fiind menținută și de instanța de apel.

La 24 decembrie 2020, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 36 - 37, vol. II), iar la 02 februarie 2021 au depus motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii integral (f. d. 54 - 60, vol. II).

În motivarea recursului, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, și-au manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, reiterând în acest sens circumstanțele de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Recurenții au menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel a încălcat prevederile art. 195 din Codul administrativ și art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, din considerentul că apelanții au criticat actul administrativ contestat, precum și hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani sub patru aspecte, actul administrativ a fost emis cu încălcarea competenței actul administrativ este discriminatoriu față de pensionari și persoane neangajate, în exercitarea dreptului la locuință în raport cu persoanele angajate, pe criteriu de statut social, lipsa transparenței decizionale la formarea tarifului, și anume absența premiselor economice pentru majorarea chiriei de 270 ori într-un an, absența formulei de calcul ca anexă la ordin și imposibilitatea stabilirii modului de formare a tarifului pentru chirie, încălcarea dreptului fundamental la locuință prin introducerea unei sarcini financiare excesive și disproporționale.

Au remarcat recurenții că instanța de apel eronat a interpretat normele de drept privind competența decizională de aprobare a taxelor pentru chirie și cazare, a confundat aceste noțiuni și modul lor de formare, a aplicat și a interpretat greșit actele normative. Universitatea Tehnică a Moldovei are statut de gestionar al imobilului și acest statut se echivalează cu competențele întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ, care nu are competența stabilirii tarifelor pentru chirie. Respectiv, Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locative este aplicabilă fără nici o excepție, atât apartamentelor din fondul public de locuințe, cât și încăperilor locuibile din cămin, inclusiv, departamentale.

Recurenții și-au manifestat dezacordul cu concluzia instanței de apel invocând că hotărâre emisă nu este compatibilă cu prevederile art. 8 separat și raportat la art. 14 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, art. 16 din Constituției, art. 6 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012, art. 23 alin. (1) din Codul administrativ.

Recurenții au solicitat casarea deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii integral.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 25 noiembrie 2020.

La 24 decembrie 2020, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 36-37, vol. II).

La 15 ianuarie 2021, reprezentatul recurenților de avocatul Beriozchin Ana a recepționat decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe avizul de recepție DS8000841859AS anexat la materialele dosarului (f. d. 41, vol. II).

La 02 februarie 2021, Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana au depus motivarea recursului (f. d. 54 - 60, vol. II).

La 05 februarie 2021, în adresa Universității Tehnice a Moldovei și persoanei terțe Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de recurenți, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 62, vol. II), fiind recepționată de intimați la 10 februarie 2021 (f. d. 64, 65, vol. II).

La 18 februarie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.66, vol. II), persoana terță Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a depus referință prin care a solicitat în temeiul art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, declararea ca fiind inadmisibilă recursului depus de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul

Beriozchin Ana împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 67 - 68, vol. II).

La 09 martie 2021, prin intermediul poștei electronice (f. d. 73, vol. II), Universitatea Tehnică a Moldovei a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, cu menținerea hotărârii din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 74 - 76, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, este inadmisibilă.

Referitor la recursul depus de Banaru Tatiana, reprezentată de avocatul Beriozchin Ana, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține prevederile art. 246 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, potrivit căruia recursul se declară inadmisibil în special când recursul este depus de o persoană neîmputernicită.

La rândul său, în temeiul art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Completul de admisibilitate constată că, dreptul procedural de a ataca în ordine de recurs decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost valorificat în numele și interesele Tatiane Banaru de către avocatul Beriozchin Ana.

În conformitate cu articolul 80 alin. (7) din Codul de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Conform art. 60 alin. (1) și (2) Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură cu modificările și completările ulterioare, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă.

Împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

Conform pct. 8 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar nr. 158 din 28 februarie 2013, împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar în procesul civil, stabilite conform art. 81 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, urmează

a fi consemnate pe versoul mandatului sau, după caz, în procura întocmită la cererea clientului, în modul stabilit de lege. Dacă se întocmește o procură, avocatul sau avocatul stagiar va nota pe versoul mandatului textul „Conform procurii anexate” și va semna versoul mandatului în locul clientului. Împuternicirile avocatului sau ale avocatului stagiar stabilite în procură sunt valabile doar dacă aceasta se prezintă împreună cu mandatul.

Mai mult, Banaru Tatiana a intervenit în proces în calitate de succesor a lui Iurie Banari, fiind admisă prin încheierea protocolară din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 24 verso, vol. II).

Verificând împuternicirile avocatului Beriozchin Ana de a exercita în numele și interesele Tatiane Banaru dreptul de a reprezenta în instanțele de judecată precum și de a ataca decizia instanței de apel, completul de admisibilitate constată că, la materialele cauzei un mandat care ar atesta dreptul avocatului Beriozchin Ana de a reprezenta interesele și de a declara recurs în interesele Tatiane Banaru, lipsește.

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Beriozchin Ana, în interesele Tatiane Banari, este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare și urmează a fi declarat inadmisibil. Or, după cum s-a menționat supra, conform art. 246 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este depus de o persoană neîmputernicită.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că recursul declarat de avocatul Beriozchin Ana, în interesele Tatiane Banari este depus de o persoană neîmputernicită, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 195, 230, 246 alin. (1) și (2) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ivanov Valeriu, Cumpănă Tudor, Vartic Aurelia, Banaru Tatiana, Capră Mihail, Șestiuc Valentina, reprezentați de avocatul Beriozchin Ana, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Boico

Victor Burduh